

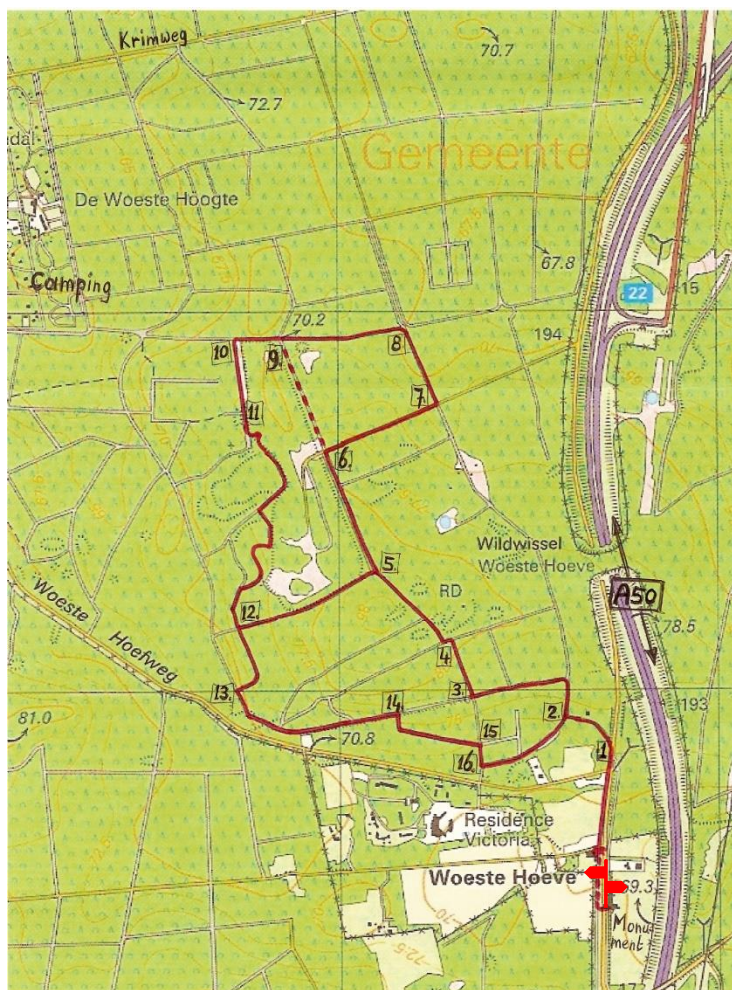
Varena wandeling

(versie: april 2017)

Een wandeling vanaf restaurant De Woeste Hoeve (tussen Hoenderloo en Loenen)

Deze wandeling is ongeveer 4 kilometer. Een inkorting tot ongeveer 2 kilometer is mogelijk.

Kaart met route

Deze route wordt regelmatig gecontroleerd. Kom je veranderingen in de route tegen, dan kun je deze melden op info@ivn-apeldoorn.nl

Routeaanduidingen zijn vet gedrukt

Bij de routebeschrijving is informatie opgenomen over speciale bezienswaardigheden.

De cijfers op de kaart corresponderen met de cijfers tussen de rechte haken [] in de tekst.

Naar het beginpunt

Restaurant De Woeste Hoeve
Oude Arnhemseweg 292, 7361 TW Beekbergen

Algemene informatie

Gebiedsbeschrijving

Varena is eigendom van Staatsbosbeheer; het is 350 ha groot. Het maakt deel uit van de boswachterij Ugchelen-Hoenderloo (totaal 3.315 ha groot). Deze boswachterij is ingericht in 1956 om het wild, met name het edelhert, een duwtje in de rug te geven. Varena ligt tegen het eerste wildviaduct in Nederland aan – het wildviaduct “Woeste Hoeve” over de A50. Dit werd destijds cerviduct genoemd, omdat het gebouwd was ten behoeve van trekmogelijkheden van edelherten.

In het voorjaar van 1986 was het wildviaduct al door het wild in gebruik genomen; de A50 was in aanleg. Maar er waren geen afspraken gemaakt over realisatie van een rustgebied voor het wild aan de westelijke kant van het viaduct. Het ministerie van Landbouw heeft toen Varena moeten kopen om de nodige rust te kunnen garanderen. Staatsbosbeheer kreeg het gebied in beheer. Het kostte veel moeite om scheefgegroeide toestanden te saneren: het was een uitlaatplaats voor loslopende honden en kampeerders en er werd illegaal gemotorcrossed.

Op dit moment functioneert Varena vooral als doortrekgebied voor het wild op weg naar of vanaf het wildviaduct. Op het wildviaduct staan camera's waarmee men de overtrekkende dieren kan zien. Er gaan veel dieren overheen.

Geschiedenis

In het midden van de 19de eeuw was Varena een vrijwel boomloos gebied (zoals bijna overal in oostelijk Nederland). Het werd gekocht door een particulier uit het westen van Nederland. De woeste grond werd ontgonnen door heide af te branden, en dennen, eiken, lariksen, berken en elzen werden gepoot en dennen gezaaid. Er werden ook lanen aangelegd. Veertig jaar later was het gebied voor driekwart bebost. Daar werd een wildbaan aangelegd met verschillende soorten herten. De dieren werden flink bijgevoerd. Op het landgoed werd een landhuis gebouwd. Het huis werd niet

voortdurend bewoond; het landgoed werd puur als jachtgebied gebruikt. Het kreeg de naam *Varena*; dit betekent afgesloten gebied ten behoeve van de jacht. In de loop van de tijd werd het gebied steeds weer verdeeld over erfgenamen en er werden delen verkocht. Het raakte steeds meer versnipperd. In 1986 is het gekocht door de rijksoverheid. Het landhuis is toen door Staatsbosbeheer gesloopt, omdat dit niet paste in een gebied met de functie "natuur".

Op pad.....

Vertrek vanaf restaurant De Woeste Hoeve richting Apeldoorn.

Loop dan langs de weg, steek de Woestehoefweg over, laat het rode huis links liggen. Buig achter dit huis van de weg af naar links.

[1] Ga door het hek "Staatsbosbeheer" en volg het pad. Loop voorbij de zwarte schuur rechts.

Iets verder links onder de bomen staat een herdenkingssteen voor de stichter van het landgoed. Ook de naam van de eerste boswachter van dit gebied staat er op vermeld. Het landhuis heeft hier dichtbij gestaan op een hoge plek.

[2] Ga op de driesprong rechtsaf.

In de bocht staat een hoge hemlockspar en een grote sitkaspar.

Volg de bocht naar links die de weg maakt. Blijf dan de weg met twee zandsporen volgen.

[3] Ga op het kruispunt rechtsaf.

Omstreeks het jaar 2005 was hier links en rechts een dicht bos met naaldbomen – douglassparren, een boomsoort uit Amerika. Een bos met oude douglassparren heeft geen ondergroei en is daarom ongeschikt als doortrekgebied voor wild. Daarom zijn hier toen alle bomen gekapt. Nu zijn er nieuwe bomen opgegroeid van verschillende soorten; er ontstaat een andere vorm van bos.

[4] Negeer het pad naar rechts (met slagboom en bord "Wildviaduct. Geen toegang").

Dit pad en het bos er omheen is een rustgebied voor het wild. Ze kunnen daar op hun gemak eten en bovendien vormt dit de route voor diverse dieren die naar het wildviaduct lopen. Door middel van het viaduct kunnen de dieren aan de overkant van de A50 andere dieren ontmoeten die misschien nog familie zijn of dat juist niet zijn. Boswachters hebben eens vastgesteld dat een bepaald edelhert dat steeds leefde in de buurt van Hoenderloo, in de buurt van Ede liep. Daarvoor moet hij wel drie wildviaducten gepasseerd zijn.

[5] Op het volgende kruispunt rechtdoor lopen; u loopt op een halfverharde weg.

NB Hier is de afsplitsing van de linksaf gaande verkorte route.

Verkorte route vanaf punt 5

[5] Ga op het kruispunt linksaf.

Nu een wat langere afstand rechtdoor lopen.

Kijk eens naar het bos aan uw rechterhand. U ziet een grote kuil met zandige ondergrond. In het midden van de 20ste eeuw tot 1978 is hier zand afgegraven. Zo is de diepe kuil ontstaan. Daarna zijn er enkele bomen geplant, maar het merendeel van de grove dennen die er nu staan, is ontkiemd uit zaad dat er neergekomen was (dennenzaad heeft vleugeltjes en wordt door de wind verspreid).

[12] Op het volgende kruispunt het pad naar links nemen.

Ga verder volgens de routebeschrijving voor korte plus lange route.

[6] Ga rechtsaf op het kruispunt met een klein asfaltweggetje naar beneden (er staat ook een bank); u loopt dan op een graspad met eiken aan beide zijden.

[7] Eerste pad linksaf slaan.

Na enige tijd ziet u aan de rechterkant van het pad een dode boom staan. Dode bomen laat men graag staan zolang het geen gevaar oplevert voor wandelaars, omdat allerlei organismen hierin de mogelijkheid vinden om er te leven. De boom wordt opgegeten door schimmels zoals zwammen (met hun paddenstoelen), door insecten en bacteriën en deze laatste worden weer opgegeten door vogels. Bovendien kunnen spechten hierin gaten hakken die geschikt zijn als nestholte om eieren in te leggen.

[8] Rechtdoor ziet u twee paden parallel lopen – deze negeren; er staat ook een oranje bord.

Op dit punt meegaan met de bocht naar links die het pad maakt. U loopt nu over een zandpad.

[9] Op het volgende kruispunt rechtdoor gaan.

Aan uw linkerhand ziet u nu een bos van zwarte dennen (met een donkerdere stam dan de inlandse grove den); de ondergroei bestaat uit struikjes van de bosbes ('s winters alleen groene takjes, in de zomer met groene blaadjes).

[10] Vóór de knobbelige beuk linksaf slaan, de beukenlaan in.

Deze beukenlaan is al oud. Eén van de beuken is dood. Er zijn veel dikke takken vanaf gevallen.

Loop vanuit de beukenlaan even naar links om de grote diepte te bekijken. U ziet een grote kuil met zandige ondergrond. In het midden van de 20ste eeuw tot 1978 is hier zand afgegraven. Zo is de diepe kuil ontstaan. Daarna zijn er enkele bomen geplant, maar het merendeel van de grove dennen die er nu staan, is ontkiemd uit zaad dat er neergekomen was (dennenzaad heeft vleugeltjes en wordt door de wind verspreid).

[11] Aan het eind van de beukenlaan rechtdoor lopen.

Negeer het paadje naar rechts.

Neem dan het zandpad dat naar boven gaat en naar links buigt.

In de zomer kunnen hier in het zand langs dit paadje mierenleeuwen gevonden worden.

Op de driesprong het pad rechtsaf nemen.

Het pad gaat onder een eik door en daarna is het lichter en opener. Rechts ziet u witte stammetjes van berken; links jonge dennen.

Volg dit pad met een bocht naar rechts.

U komt langs een verwoest bos aan uw linkerhand. Dit is ontstaan door een storm die uit een bepaalde richting kwam en toen vat kreeg op de bomen. Deze zijn toen afgeknapt. De krachten van de natuur kunnen heel groot zijn.

Op driesprong tussen berkenboompjes linksaf slaan.

Let op: dit is een ATB-route.

Volg het smalle paadje met bochten.

Er staan struikjes heide langs. In de zomer als deze bloeit, is de honing te ruiken.

Op viersprong van paden rechtsaf slaan. →

Smal pad. Blijf dit pad volgen met een bocht naar links, dan weer een bocht naar rechts en dan weer naar links en nog verder naar links.

[12] U komt op een kruispunt met een breder pad; hier rechtdoor gaan.

>> Vervolg van de korte route

U ziet rechts een routepaaltje met een geel/witte cirkel.

Ga met de bocht mee naar rechts.

[13] Op driesprong de weg linksaf nemen. Loop met de weg mee een bocht naar links.

Bekijk de rij oude beuken langs deze weg. →

Een eindje verder wordt het bos aan uw linkerhand opener. Rechts staan berken.

[14] Neem het pad dat hier vóór de berken rechtsaf gaat.

U ziet een putdeksel. Waarschijnlijk zit hier toch een waterleiding voor de brandweer onder. Dat is niet gebruikelijk in een Veluws bos.

Loop met het pad mee naar links buigend.

Rechts staan hoge naaldbomen, links staan kleinere. De kleinere zijn de jonkies van de hoge. Ze zijn herkenbaar aan de takken met gebogen uiteinden en naalden die verschillend zijn van lengte en schots en scheef aan het takje zitten. U kunt de vruchten van deze bomen hier wel op de grond vinden; het zijn kleine kegeltjes van 1-2 cm. Deze bomen heten hemlocksparren.

[15] Op een kruispunt gekomen, kunt u even naar links gaan.

U staat dan tussen twee percelen van de oude naaldbomenkwekerij. Er staan diverse boomsoorten, bijv. sequoia, zilversparren, weymouthdennen.

Dan terug naar het kruispunt en verder lopen op deze weg.

Voor u uit ziet u de plek waar het Nederlands voetbalelftal vaak verbleef voor trainingen.

[16] Ga het eerste pad linksaf. Loop mee met de bocht naar links.

Op de driesprong waar de hoge spar in de bocht staat, gaat u rechtsaf.

Volg de weg terug naar de uitgang en restaurant De Woeste Hoeve.

